

Mál nr. 423/2021**M og
V v/ Ábyrgðartryggingar atvinnurekstrar X****Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.****Gögn.**

Málskot móttakið 16. nóvember 2021, ásamt fylgiskjölum.
Bréf V dags. 7. desember 2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 22. desember 2020 hafi M orðið fyrir slysi við störf sín hjá X. Slysið hafi atvikast þannig að M var að vinna við plötubeygjuvél þegar höndin hans klemmdist í vélinni með þeim afleiðingum hann slasaðist. Vegna þessa krafðist M bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V en V hafnaði kröfu hans, með bréfi dags. 15. apríl 2021, á grundvelli þess að slys M yrði ekki rakið til saknæmrar og ólögætrar háttsemi X, starfsmanna þess eða annarra atvika eða aðstæðna sem X bæri ábyrgð á. M fellir sig ekki við þau málalok og lýsir tildrögum slyssins svo að M og Y, samstarfsmaður hans, hafi unnið saman við vélina og umrætt sinn unnið að því að beygja flasningar. Hafi sá háttur verið hafður á að þeir hafi báðir stillt flasningarnar af og Y hafi stigið á fótstig vélarinnar svo að flasningin beygðist. Slysið M hafi átt sér stað þegar Y steig á fótstigið án þess að spyrja M hvort hann væri tilbúinn. Hafi hönd M því verið föst inn í vélinni þegar löndin sem beygja áttu flasninguna klemmdust saman og hafi hún brotnað á nokkrum stöðum. M telur því að slys hans sé að rekja til gáleysis Y þar sem hann hefði ýtt á fótstigið án þess að fullvissa sig um að það væri öruggt. Verði X á grundvelli vinnuveitendaábyrgðar að bera ábyrgð á því. Enn fremur byggir M á því að X hafi brugðist skyldum sínum hvað varðar öryggisráðstafanir og leiðbeiningar til starfsmanna skv. lögum nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og að öruggara verklag hefði þurft að vera til staðar. Þá hafi slys M ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins til samræmis við ákvæði 79.-81. gr. sömu laga og verði X að bera hallann af sönnunarskoti sem af því leiði. Þá er því sérstaklega mótmælt að M hafi sagt Y að öruggt væri að stíga á fótstigið, en jafnvel þó það væri lagt til grundvallar hefði Y eftir sem áður sýnt af sér gáleysi með því að stíga á fótstigið án þess að ganga úr skugga um að það væri óhætt.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að þegar umrætt atvik átti sér stað hafi Y talið M svara „ok“ en af einhverjum ástæðum hafi M enn verið með höndina í vélinni og klemmst í henni. Samkvæmt frásögn M í fyrirliggjandi lögregluskýrslu um atvikið, dags. 24. janúar 2021, hafi hann ekki munað hvort hann hafi gefið Y merki um að pressa plötuna. Það sé ekki fyrir en síðar sem M beri því við að hafa ekki gefið slíkt merki og beri hann sönnunarbyrðina fyrir þeirri staðhæfingu. Sé því rétt að leggja frumgögn til grundvallar niðurstöðu málsins. Þá tekur V fram að umrætt verklag sé hefðbundið og hafi M og Y áður unnið við vélina með þessum hætti og fengið þjálfun í því verki. Þá hafi atvikið verið tilkynnt Vinnueftirlitinu hinn 23. desember 2020, eða daginn eftir, en þar sem atvikið hafi átt sér stað í lok vinnudags hafi ekki verið tók á að tilkynna um það fyrr.

Álit.

Fyrir liggur að lögreglu var tilkynnt um umrætt atvik og liggur fyrir lögregluskýrsla um það, dags. 24. janúar 2021. Er í skýrslunni lýst framburði Y á vettvangi og framburði M, sem fenginn var með símaviðtali hinn 5. janúar 2021. Er þar haft eftir Y að hann hafi talið sig heyra M svara því játandi að ýta mætti á fótstigið. Samkvæmt frásögn M man hann hins vegar ekki hvort hann hafi sagt „okey“ umrætt sinn. Þá liggur jafnframt fyrir, sbr. fyrirliggjandi bréf Vinnueftirlitsins, dags. 10. desember 2021, að tilkynning um umrætt atvik barst Vinnueftirlitinu hinn 23. desember 2021, eða daginn eftir að það átti sér stað. Verður því ekki annað ráðið en að X hafi uppfyllt skyldur sínar samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 hvað þetta varðar og verður því ekki vikið frá almennum sönnunarreglum á grundvelli þess að tilkynningarskylda hafi verið vanrækt. Það hvílir því á herðum tjónþola, M, að sýna fram á að skilyrði skaðabótaábyrgðar séu uppfyllt. Verður þá að líta til frumgagna málsins, þ.e. framburðar M í lögregluskýrslu, en framburður hans þar er ekki afdráttarlaus varðandi það að Y hafi ýtt á fótstigið án þess að hafa fengið samþykki M fyrir því. Samkvæmt framansögðu telst ekki hafa verið sýnt fram á að atvikið megi rekja til saknæmrar háttsemi samstarfsmanns M, Y. Þá hefur því ekki verið mótmælt að M hafi verið starfsmaður X í tvö ár áður en umrætt atvik átti sér stað og að hann hafi verið vanur vinnu við umrædda vél. Er ekki sýnt fram á að leiðbeiningum eða þjálfun af hálfu X hafi verið ábótavant hvað þetta verk varðar.

Enn fremur hefur ekki verið sýnt fram á vanbúnað á umræddri plötubeygjuvél né að verklag það sem var viðhaft var hafi verið óeðlilegt eða í andstöðu við ákvæði laga nr. 46/1980. Samkvæmt öllu framansögðu og á grundvelli þeirra gagna sem fyrir nefndinni liggja er því ekki sýnt fram á að tjón M sé að rekja til sagnæmrar og ólögmætrar háttsemi X, starfsmanna þess eða annarra atvika eða aðstæðna sem það beri ábyrgð á.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 22. febrúar 2022.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir